Finansutskottets betänkande 1985/86:28

om fortsatt valutareglering (prop. 1985/86:143)

FiU 1985/86:28

Sammanfattning

Utskottet tillstyrker i betänkandet att valutaregleringen förlängs ett år, t. o. m. den 30 juni 1987, i avvaktan på statsmakternas ställningstagande till valutakommitténs förslag. Mot detta reserverar sig företrädarna för moderata samlingspartiet, folkpartiet och centerpartiet. Reservanterna föreslår en förlängning endast till årets slut.

Utskottet avstyrker i betänkandet tre motioner som tar upp frågor om rätt till förtida återbetalning av utlandslån, en gemensam nordisk aktiemarknad samt åtgärder för att minska det ekonomisk-politiska utlandsberoendet. Även i dessa frågor har reservationer fogats till betänkandet.

Inledning

I detta betänkande behandlar utskottet

dels proposition 1985/86:143 om fortsatt valutareglering,

dels de med anledning av propositionen väckta motionerna
1985/86:532 av Nils G. Åsling (c),
1985/86:533 av Lars Tobisson m. fl. (m),
1985/86:534 av Björn Molin m. fl. (fp),

dels de under allmänna motionstiden väckta motionerna
1985/86:Fi601 av Per Stenmarck m. fl. (m) om en gemensam nordisk aktiemarknad,
1985/86:Fi603 av Lars Werner m. fl. (vpk) om Sveriges internationella beroende i ekonomisk-politiska frågor, i vad avser yrkandena 1 och 3–7,
1985/86:Fi722 av Christer Eirefelt m. fl. (fp) om förtida återbetalning av utlandslån, m. m., i vad avser yrkande 1.

Propositionen

I proposition 143 har regeringen (finansdepartementet) efter föredragning av statsrådet Bengt K. Å. Johansson

dels föreslagit riksdagen att anta i propositionen framlagt förslag till (1) lag om tillämpning av valutalagen (1939:350),

dels lämnat riksdagen tillfälle att ta del av i propositionen framlagt förslag till (2) förordning om fortsatt giltighet av valutaförordningen (1959:264).

1 Förslag till

Lag om tillämpning av valutalagen (1939: 350)

Härigenom föreskrivs att 2 § första stycket 1, 2 och 4–9 samt 5 § 1 och 3 valutalagen (1939: 350) skall tillämpas under tiden den 1 juli 1986–den 30 juni 1987.

2 Förslag till

Förordning om fortsatt giltighet av valutaförordningen (1959: 264)

Härigenom föreskrivs att valutaförordningen (1959: 264), som enligt förordning (1986: 320) gäller till utgången av juni 1986, skall fortsätta att gälla till utgången av juni 1987.

Motionerna

Fortsatt valutareglering

1985/86:532 av Nils G. Åsling (c), vari hemställs att riksdagen beslutar avslå proposition 1985/86:143.

1985/86:533 av Lars Tobisson m. fl. (m), vari hemställs att riksdagen med avslag på proposition 1985/86:143 beslutar att tillämpningen av valutalagen skall gälla t. o. m. den 31 december 1986 och uttalar att valutaförordningen skall äga fortsatt giltighet till den 31 december 1986.

1985/86:534 av Björn Molin m. fl. (fp), vari hemställs att riksdagen med avslag på proposition 1985/86:143 beslutar att tillämpningen av valutalagen (1939:350) skall gälla t. o. m. den 31 december 1986 och uttalar att valutaförordningen skall äga fortsatt giltighet till den 31 december 1986.

Villkor för utlandslån m. m.

1985/86:Fi722 av Christer Eirefelt m. fl. (fp), vari – med hänvisning till motiveringen i motion 1985/86:N307 – hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger riksbanken till känna vad som i motionen anförts om rätt till förtida återbetalning av utlandslån.

Gemensam nordisk aktiemarknad

1985/86:Fi601 av Per Stenmarck m. fl. (m), vari hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående åtgärder för att underlätta en gemensam börsnotering av aktier i de nordiska länderna.

1985/86:Fi603 av Lars Werner m. fl. (vpk), vari hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna nödvändigheten av att öka spridningen av svensk utrikeshandel för att minska det ekonomisk-politiska utlandsberoendet,

3. att riksdagen uttalar sig för att riksbanken omprövar sitt beslut att inte längre pröva svenska direktinvesteringar i utlandet ur bytesbalanssynpunkt,

4. att riksdagen hos regeringen begär förslag till sådan ändring i valutaförfattningarna att utlandsinvesteringar endast skall godkännas om det kan påvisas att de utgör ett ömsesidigt samhällsekonomiskt intresse,

5. att riksdagen hos regeringen begär förslag till sådan ändring i valutaförfattningarna att de anställdas godkännande krävs för ett företags / en koncerns utlandsinvesteringar,

6. att riksdagen uttalar sig för att riksbanken återgår till tidigare restriktiva praxis när det gäller tillstånd för utlänningar att köpa aktier i svenska företag,

7. att riksdagen uttalar sig för att de fackliga organisationernas företrädare också får delta i beslut i valutastyrelsen om tillstånd till utländska köp av svenska aktier.

Utskottet

Fortsatt valutareglering

Valutaregleringen omfattar huvudsakligen sådana transaktioner som inte har direkt samband med utrikeshandeln. Undantag har nämligen gjorts för löpande betalningar. Regleringen omfattar numera främst rena finansiella placeringar i utlandet.

Inom ramen för valutalagen och valutaförordningen ankommer det på riksbanken att utforma de närmare bestämmelserna rörande kapitaltransaktionerna.

I propositionen anförs att den svenska ekonomin under en lång period kännetecknades av tilltagande strukturella obalanser. Under senare år har den ekonomiska situationen förbättrats men betydande problem kvarstår alltjämt. Försvaret av växelkursen står i centrum för penningpolitiken och valutaregleringen bedöms alltjämt underlätta denna politik. Det kan dock konstateras att utvecklingen den senaste tiden medgivit en allt liberalare tillämpning av valutaregleringen.

Valutaregleringen med sammanhängande spörsmål har utretts av valutakommittén (E 1977:03). Kommittén överlämnade i november 1985 sitt slutbetänkande som f. n. remissbehandlas. Remisstiden utgår den 30 april 1986. Föredragande statsrådet anför i propositionen att några ändringar i nuvarande lagstiftning inte bör göras innan resultatet av en samlad bedömning av valutakommitténs förslag föreligger. Valutaregleringen bör därför förlängas t. o. m. den 30 juni 1987. En ny valutalagstiftning kan enligt föredraganden träda i kraft tidigast den 1 juli 1987.

I *motion 532* av Nils G. Åsling (c) anförs att valutaregleringen bör upphöra

eftersom den enligt motionären inte fyller någon rimlig funktion utan utgör ett hinder i den ekonomiska politiken.

Även om förutsättningarna för valutaregleringen förändrats under senare år anser utskottet inte att den kan avskaffas i sin helhet i ett enda steg. Regleringen har i sin nuvarande utformning varit i kraft under en lång följd av år och har utretts av valutakommittén i åtta år. Utskottet delar föredragande statsrådets uppfattning att valutaregleringen bör förlängas i avvaktan på statsmakternas ställningstagande till kommitténs förslag. Utskottet avstyrker därför motion 532.

I *motionerna 533* av Lars Tobisson m. fl. (m) och *534* av Björn Molin m. fl. (fp) anförs att valutalagstiftningen bör förlängas endast till årets slut. Efter remissbehandlingen av valutakommitténs slutbetänkande bör enligt motionärerna förslag läggas fram om en avveckling av valutaregleringen. Avvecklingen bör vara fullständig men kan enligt motionärerna genomföras stegvis. Som motiv härför anförs att valutaregleringen är ett ineffektivt medel och dess stabiliseringspolitiska värde snarast är negativt. Regleringen medför också stora kostnader för näringslivet, anför man.

Utskottet anser inte att riksdagen nu bör ta ställning till om eller på vilket sätt valutaregleringen bör förändras. Detta bör ske först sedan remissbehandlingen av valutakommitténs förslag avslutats och en samlad bedömning kan göras. Nuvarande valutareglering bör därför förlängas till dess statsmakterna hinner ta ställning till kommitténs förslag och en eventuell ny lagstiftning kan träda i kraft. Utskottet delar mot denna bakgrund bedömningen i propositionen att valutaregleringen bör förlängas t. o. m. den 30 juni 1987.

Motionerna 533 och 534 avstyrks därför av utskottet.

Villkor för utlandslån m. m.

I *motion Fi722* av Christer Eirefelt m. fl. (fp) föreslås att mindre och medelstora företag bör tillåtas att göra förtida återbetalningar av sina utlandslån utan att ansöka hos riksbanken.

Riksbanken har tillämpat en restriktiv praxis när det gällt förtida inlösen av utlandslån. Sådan återbetalning har medgivits endast under vissa förutsättningar. Valutakommittén anför i sitt slutbetänkande att förtida återbetalning av vissa utlandslån bör medges. Detta bör avse lån av begränsad ursprunglig storlek upptagna av mindre företag med ingen eller begränsad verksamhet i utlandet. Riksbanken har den 27 februari 1986 beslutat att alla lån som upptagits före februari 1984 och som uppgår till högst 2 milj. kr. får återbetalas utan att avvakta ordinarie förfallodag. Från 1984 har låntagarna kunnat välja löptid fritt ned till två år, och de lån som tagits frivilligt därefter torde inte i någon högre grad påverkas av en avreglering. De lån som skulle förtidsamorteras om så blev tillåtet är dels äldre lån, som dock återbetalas i snabb takt, dels lån som påtvingats företagen som en följd av finansieringskravet vid direktinvesteringar utomlands. Utskottet ser inte anledning att innan valutakommitténs betänkande slutbehandlats vidta några förändringar vad gäller förbudet mot förtidsamorteringar. Motion Fi722 avstyrks av utskottet.

Gemensam nordisk aktiemarknad

I *motion Fi601* av Per Stenmarck m. fl. (m) begärs åtgärder för att underlätta en gemensam börsnotering av aktier i de nordiska länderna. Målsättningen bör vara att etablera en nordisk gemensam aktiemarknad någon gång på 1990-talet.

Utskottet har vid flera tillfällen de senaste åren behandlat likalydande yrkanden (FiU 1983/84:42, FiU 1984/85:28). Utskottet har därvid konstaterat att de åtaganden Sverige gjort genom att ansluta sig till OECD:s kapitalliberaliseringsstadga gör det omöjligt att upphäva restriktioner vad gäller aktiehandel endast de nordiska länderna emellan. Utskottet har därför uttalat att eventuella liberaliseringsåtgärder när det gäller kapitalrörelser inte kan begränsas till Norden utan måste införas på ett icke-diskriminerande sätt gentemot samtliga länder som anslutit sig till OECD-stadgan.

Även valutakommittén anför i sitt betänkande att en prioritering innebärande vidgade möjligheter att i första hand förvärva nordiska aktier inte är möjlig till följd av Sveriges internationella åtaganden.

Mot bakgrund av vad utskottet anfört avstyrker utskottet motion Fi601.

Åtgärder för att minska Sveriges internationella beroende

I *motion Fi603* av Lars Werner m. fl. (vpk) anförs att en nationell ekonomisk politik inte kan baseras enbart på förhoppningar om generell ekonomisk tillväxt samt ökad export. Med en viss industriell tillväxt och en export som fördelas på flera ländergrupper kan en säkrare och mer nationell ekonomisk politik föras. En generell ekonomisk politik bör ersättas med en mer selektiv politik.

En selektiv ekonomisk politik kan innebära att expansionen i första hand koncentreras till sektorer med relativt litet importinnehåll och där sysselsättningseffekterna är stora i jämförelse med investeringarna.

Viss nationalisering av t. ex. affärsbanker och kreditinstitut och nyckelindustrier blir nödvändig. Utlandsinvesteringar måste hållas tillbaka, och det utländska inflytandet över svensk industri som kommer via utländska aktieköp bör begränsas.

Utlandslånen måste begränsas, och utgifter för ekonomisk-politiska åtgärder och industriinvesteringar bör i första hand finansieras genom åtgärder inom den svenska ekonomin.

Utskottet anser i likhet med motionärerna att det är önskvärt att öka spridningen av den svenska utrikeshandeln liksom att minska sårbarheten för internationella störningar genom att minska den utländska skuldsättningen och begränsa importinnehållet i den svenska produktionen. Sverige är emellertid ett land som sedan länge förespråkat och tillämpat en fri handel av varor och tjänster. Det är därför inte förenligt med våra internationella åtaganden att införa restriktioner eller att föra en mer selektiv ekonomisk politik av det slag som förordas i motion Fi603. Utskottet anser att andra mer generellt verkande åtgärder måste väljas. Utskottet avstyrker därmed yrkande 1 i motion Fi603 om ett tillkännagivande angående spridning av svensk utrikeshandel.

De övriga frågor motionärerna tar upp vad gäller svenska företags

direktinvesteringar i utlandet och utlänningars köp av svenska aktier behandlas i valutakommitténs betänkande. Som tidigare anförts anser utskottet inte att riksdagen nu, innan remissbehandlingen av valutakommitténs förslag avslutats och en samlad bedömning kan göras, bör företa förändringar i gällande praxis och valutalagstiftning. Utskottet avstyrker med det anförda motion Fi603 yrkandena 3–7.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *fortsatt tillämpning av valutalagen och fortsatt giltighet av valutaförordningen*
att riksdagen med avslag på motionerna 1985/86:532, 1985/86:533 och 1985/86:534
a) antar i proposition 1985/86:143 framlagt förslag till lag om tillämpning av valutalagen (1939:350),
b) lämnar utan erinran i proposition 1985/86:143 intaget förslag till förordning om fortsatt giltighet av valutaförordningen (1959:264),

2. beträffande *villkor för utlandslån m. m.*
att riksdagen avslår motion 1985/86:Fi722 yrkande 1,

3. beträffande *gemensam nordisk aktiemarknad*
att riksdagen avslår motion 1985/86:Fi601,

4. beträffande *åtgärder för att minska Sveriges internationella beroende*
att riksdagen avslår motion 1985/86:Fi603 yrkandena 1 och 3–7.

Stockholm den 29 april 1986

På finansutskottets vägnar

Arne Gadd

Närvarande: Arne Gadd (s), Björn Molin (fp), Roland Sundgren (s), Lars Tobisson (m), Nils G. Åsling (c), Bo Södersten (s), Iris Mårtensson (s), Filip Fridolfsson (m), Arne Andersson i Gamleby (s), Hans Petersson i Hallstahammar (vpk), Hans-Eric Andersson (s), Hugo Hegeland (m), Rolf Kenneryd (c), Marianne Carlström (s) och Anne Wibble (fp).

Reservationer

1. Fortsatt valutareglering

Björn Molin (fp), Lars Tobisson (m), Nils G. Åsling (c), Filip Fridolfsson (m), Hugo Hegeland (m), Rolf Kenneryd (c) och Anne Wibble (fp) anser att

dels den del av utskottets yttrande på s. 4 som börjar med "Utskottet anser" och slutar med "därför av utskottet" bort ha följande lydelse:

Utskottet delar inte propositionens uppfattning att valutaregleringen gör

det lättare att bedriva en ekonomisk politik som avhjälper de betydande problem som alltjämt kvarstår i den svenska ekonomin. I likhet med vad som anförs i motionerna anser utskottet att valutaregleringens stabiliseringspolitiska värde snarast är negativt. Den är ett ineffektivt medel för att nå ekonomisk-politisk självständighet. Utskottet anser därför att valutaregleringen snarast möjligt bör avvecklas. Avvecklingen bör vara fullständig och definitiv men kan genomföras stegvis.

Utskottet anser att regeringen snarast efter det att remissbehandlingen avslutats bör lägga fram förslag om en avveckling av valutaregleringen. I avvaktan på detta bör riksbanken genomföra sådana liberaliseringar som är särskilt angelägna. Hit hör ett slopande av kravet på utlandsupplåning vid direktinvesteringar utomlands.

I avvaktan på en proposition anser utskottet att en förlängning av valutaregleringen bör begränsas till att gälla tiden fram till årets slut trots att den aktuella lagtexten har vissa brister. Med det anförda avstyrker utskottet propositionens förslag om förlängning av valutaregleringen till den 30 juni 1987.

dels utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. beträffande *fortsatt tillämpning av valutalagen och fortsatt giltighet av valutaförordningen*

att riksdagen med anledning av proposition 1985/86:143 momenten 1 och 2 och med avslag på motion 1985/86:532 samt med bifall till motionerna 1985/86:533 och 1985/86:534

a) antar följande

Förslag till
Lag om tillämpning av valutalagen (1939:350)

Härigenom föreskrivs att 2 § första stycket 1, 2 och 4–9 samt 5 § 1 och 3 valutalagen (1939:350) skall tillämpas under tiden den 1 juli 1986 – den 31 december 1986.

b) som sin mening ger regeringen till känna att valutaförordningen (1959:264) bör fortsätta att gälla till utgången av december 1986.

2. Villkor för utlandslån m. m.

Björn Molin (fp), Lars Tobisson (m), Nils G. Åsling (c), Filip Fridolfsson (m), Hugo Hegeland (m), Rolf Kenneryd (c) och Anne Wibble (fp) anser att

dels den del av utskottets yttrande på s. 4 som börjar med "Riksbanken har" och slutar med "avstyrks av utskottet" bort ha följande lydelse:

Utskottet anser att valutaregleringen bör avvecklas så snart som möjligt. Ett antal förändringar bör kunna genomföras omgående. Det gäller exempelvis att medge förtida återbetalningar av företagens utländska lån.

Vissa lättnader har genomförts men det bör enligt utskottets mening vara möjligt att genomföra långtgående liberaliseringar av dessa regler. Dessa bör inte begränsas enbart till de mindre och medelstora företagen. Även större låntagare bör få återbetala sina lån om man så önskar. Inledningsvis kan

detta ske genom att man medger en snabbare amorteringstakt. Vad utskottet anfört med anledning av motion Fi722 bör ges regeringen och riksbanksfullmäktige till känna.

dels utskottets hemställan under 2 bort ha följande lydelse:

2. beträffande *villkor för utlandslån m. m.*

att riksdagen med anledning av motion 1985/86:Fi722 yrkande 1 som sin mening ger regeringen och fullmäktige i riksbanken till känna vad utskottet anfört,

3. Gemensam nordisk aktiemarknad

Björn Molin (fp), Lars Tobisson (m), Nils G. Åsling (c), Filip Fridolfsson (m), Hugo Hegeland (m), Rolf Kenneryd (c) och Anne Wibble (fp) anser att

dels den del av utskottets yttrande på s. 5 som börjar med "Utskottet har" och slutar med "motion Fi601" bort ha följande lydelse:

Utskottet anser att motionärernas önskemål bäst tillgodoses genom att restriktionerna vad gäller aktiehandeln avskaffas generellt inte enbart för de nordiska länderna. Utskottet anser att valutaregleringen så snart som möjligt bör avskaffas. Utskottet delar motionärernas uppfattning att även andra hinder, som t. ex. löntagarfonder, bör undanröjas för att underlätta en internationell handel med svenska aktier. Vad utskottet anfört med anledning av motion Fi601 om åtgärder för att underlätta den internationella handeln med aktier bör riksdagen som sin mening ge regeringen och riksbanksfullmäktige till känna.

dels utskottets hemställan under 3 bort ha följande lydelse:

3. beträffande *gemensam nordisk aktiemarknad*

att riksdagen med anledning av motion 1985/86:Fi601 som sin mening ger regeringen och fullmäktige i riksbanken till känna vad utskottet anfört,

4. Åtgärder för att minska Sveriges internationella beroende

Hans Petersson i Hallstahammar (vpk) anser att

dels den del av utskottets yttrande som börjar på s. 5 med "Utskottet anser" och slutar på s. 6 med "yrkandena 3–7" bort ha följande lydelse:

Utskottet delar motionärernas uppfattning att Sveriges internationella beroende gör det svårt att föra en självständig ekonomisk politik. Beroendet tar sig många uttryck. Det finns, som utskottet ser det, starka skäl för att man från svensk sida gör en allsidig analys av det internationella handelssystemets nuvarande karaktär och verkningar.

Utskottet delar motionärernas uppfattning att utvecklingen innebär att det finns klara begränsningar för möjligheterna att lösa svensk ekonomis balansproblem genom generella åtgärder, samtidigt som sårbarheten ökar i samma takt som importberoendet.

När det gäller det finansiella beroendet så innebär underskott i bytesbalans och statsbudget ett problem i fråga om svenskt utlandsberoende i den mån underskottet måste finansieras genom lån utomlands.

Karaktären av det internationella politisk-ekonomiska beroendet beror på vem som tar upp lånen, vem som är långivare samt hur koncentrerade lånen är. Det är förmodligen så att utländska långivare har större möjlighet att ställa politisk-ekonomiska krav på offentliga myndigheter än på privata företag.

Det institutionella beroendet utgörs av de begränsningar som ligger i att regeringen och riksdagen måste föra en ekonomisk politik som accepteras av internationella organisationer, till vilka landet är anslutet. Även om det bara kan vara frågan om informationsplikt så är det sannolikt att själva plikten är begränsande i olika avseenden.

Det strukturella beroendet utgörs av de begränsningar i den svenska regeringens handlingsmöjligheter som det innebär att vara starkt export- och importberoende för att upprätthålla både konsumtion och produktion (och därmed sysselsättning) inom landet. En ytterligare begränsning av handlingsfriheten sker om man från svensk sida är starkt beroende av utländska lån för att kunna finansiera nödvändiga investeringar.

Enligt utskottet bör ansträngningarna inriktas på att förädla svenska råvaror i högre grad samtidigt som en större länderspridning när det gäller såväl import som export måste åstadkommas. Framför allt måste handeln med de socialistiska länderna och tredje världen utvecklas.

Det är angeläget att den svenska regeringen snabbt vidtar åtgärder för att minska de transnationella bolagens och de internationella ekonomiska organisationernas inflytande över landets ekonomisk-politiska handlande.

Mot denna bakgrund bör den svenska regeringen sträva till att få en bättre länderspridning vad gäller handelsförbindelserna, utveckla den inhemska underleverantörsindustrin, söka utvinna inhemska råvarutillgångar där dessa inte kan fås utan ett starkt internationellt beroende (t. ex. Sydafrika) samt vidta åtgärder för att såväl begränsa de svenska utlandsinvesteringarna som de utländska uppköpen av svenska aktiebolag.

Omedelbara åtgärder på området som utskottet vill förorda är att återgå till tidigare praxis att pröva svenska direktinvesteringar ur bytesbalanssynpunkt, bedöma den samhällsekonomiska effekten och ge de anställda möjlighet att godkänna ett företags utlandsinvesteringar innan dessa får ske.

Samma sak gäller utlänningars möjligheter att köpa upp svenska aktier. Där bör valutastyrelsen återgå till tidigare restriktiva praxis vid tillståndsgivningen, och de fackliga organisationernas företrädare bör också få delta i valutastyrelsens beslut i sådana frågor.

Vad utskottet anfört med anledning av motion Fi603 bör riksdagen som sin mening ge regeringen och riksbanksfullmäktige till känna.

dels utskottets hemställan under 4 bort ha följande lydelse:

> 4. beträffande *åtgärder för att minska Sveriges internationella beroende*
>
> att riksdagen med bifall till motion 1985/86:Fi603 yrkandena 1 och 3–7
>
> a) som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om nödvändigheten att öka spridningen av svensk utrikeshandel för att minska det ekonomisk-politiska utlandsberoendet,

b) som sin mening ger fullmäktige i riksbanken till känna vad utskottet anfört om omprövning av beslutet att inte längre pröva direktinvesteringar i utlandet ur bytesbalanssynpunkt,

c) hos regeringen begär förslag till sådan ändring i valutaförfattningarna att utlandsinvesteringar endast skall godkännas om det kan påvisas att de utgör ett ömsesidigt samhällsekonomiskt intresse,

d) hos regeringen begär förslag till sådan ändring i valutaförfattningarna att de anställdas godkännande krävs för ett företags/en koncerns utlandsinvesteringar,

e) som sin mening ger fullmäktige i riksbanken till känna vad utskottet anfört om återgång till tidigare restriktiva praxis när det gäller tillstånd för utlänningar att köpa aktier i svenska företag,

f) som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om deltagande av fackliga organisationers företrädare i valutastyrelsen vid beslut om tillstånd till utländska köp av svenska aktier.

5. Åtgärder för att minska Sveriges internationella beroende

Björn Molin (fp), Lars Tobisson (m), Nils G. Åsling (c), Filip Fridolfsson (m), Hugo Hegeland (m), Rolf Kenneryd (c) och Anne Wibble (fp) anser att den del av utskottets yttrande som på s. 5 börjar med "Utskottet anser" och på s. 6 slutar med "yrkandena 3–7" bort ha följande lydelse:

Utskottet anser att den inriktning av valutapolitiken och den ekonomiska politiken i övrigt som förespråkas i motion Fi603 bygger på ett synsätt som utskottet inte kan acceptera. Utskottet tar t. ex. avstånd från en övergång till en mer selektiv ekonomisk politik, från nationaliseringar av banker och s. k. nyckelindustrier liksom den begränsning av svenska företags utlandstransaktioner som motionärerna förordar.

De yrkanden som tas upp i motionen innebär krav på skärpningar i valutaregleringen och tillämpad praxis i dessa frågor. Utskottet delar inte motionärernas uppfattning utan anser att liberaliseringar i valutaregleringen bör genomföras så snart som möjligt. Utskottet anser därför att riksdagen bör avslå motion Fi603 yrkandena 1 och 3–7.

Särskilt yttrande

Ärendets handläggning

Björn Molin (fp), Lars Tobisson (m), Nils G. Åsling (c), Filip Fridolfsson (m), Hugo Hegeland (m), Rolf Kenneryd (c) och Anne Wibble (fp) anför:

Det framstår som märkligt att utskottet inte ens antyder att betydande förändringar av valutaregleringen har föreslagits av riksbanksfullmäktige. Inte heller berör utskottet att regeringen i kompletteringspropositionen föreslagit en liberalisering av valutapolitiken.

Utskottet hänvisar i sin behandling av motionerna endast till att valutakommitténs förslag bör slutbehandlas innan riksdagen tar ställning till själva

sakfrågan om liberaliseringar i valutalagstiftningen. Vi anser att motionerna vore värda en sakbehandling. Det hade därför varit en fördel om de motioner som väckts under allmänna motionstiden hade behandlats av utskottet i anslutning till kompletteringspropositionen där liberaliseringar av valutalagstiftningen föreslås.

gotab Stockholm 1986 10906